

КРЕМЕНСКИ ЕЗЕРА 2009

Тази година успях да намеря компания за Пирин. Тръгнахме от София с дъщерята Моника. И понеже тя е поспалана решихме, че за нас най-удобен е влакът в 10.40. За пътуването с теснолинейката и красивите гледки няма да пиша.

Към 18.00 бяхме в Добринище. Настанихме се в хотел Алпиец. Като се тръгне от гарата към центъра на ул. В. Левски № 17. Телефон 0888 492 239. Пиша тези данни защото взема само по 10 лв., а стаята е с баня, телевизор и има столова с хладилник на етажа. На първия етаж си живеят Мария и Костадин Трендафилови, собственици на хотелчето. На втория етаж са хотелски стаи с обща баня, а на третия със самостоятелни бани към всяка стая. Вечерта разгледахме Добринище най-подробно, даже в механа Пирин открихме похода. Научихме, че се казва Добринище защото има три добри неща, минерална вода, красива планина и хубави хора.

Сутринта към 10.30 се завъртяхме по центъра и веднага попаднахме на червената Шкода дето возела до х. Гоце Делчев. Взе ни 12 лв., но после разбрахме, че цената се определя от клиентите. На някои и по 15 лв. им е вземал. От там на лифта и срещу 5 лв. си на х. Безбог. Настаняват ни както сме си резервирали в туристическата спалня на тавана за по 8 лв. на легло на вечер. Прозорец няма, десет легла и масичка с контакт, където готвехме разни супи и спагети. Варихме и чай от мащерка разбира се.

Ето и някои други подробности за хижата. Най-добре си е в апартаментите – по 80 лв. на вечер. Вътре има спалня, гардеробче, баня, телевизор и два фотьойла, които се разтягат, така че може да спят и четирима човека, но всичко е в една стая и преддверие. Изгледът е към езерото и високото. На втория етаж има пет стаи с изглед към лифта за по 50 лв. за стаята с баня и пет стаи с изглед към езерото по 40 лв. без баня. В стаите могат да спят двама човека има телевизори и интернет даже. На третия и четвъртия етаж стаите са си по четирима човека и се плаща по 12 лв. на легло. На тавана освен нашата спалня има още една със 17 легла, някои на два етажа. Тук има прозорец с изглед към езерото, но е все по 8 лв. леглото. В ресторанта на първия етаж

бирата и чорбите са по 2 лв., кебапчето мисля, че е по 80 ст., овчето кисело мляко по 2.50. Готвени манджи почти няма, само омлет, картофки със сирене, шопска салата, хляб на филийки по 20 ст.едната. Долу в мазето има нощен бар и баня, която работи от 18 до 24 часа и винаги има топла вода!

Първия ден решаваме да се качим до връх Безбог, което ни отнема около час и нещо. Не се решаваме да продължим към връх Полежан защото времето е лошо, вдигат се мъгли. Прибираме се в хижата и дъждът започва.

На другия ден прогнозата е също много лоша, но тръгваме към Попово езеро и докато стигнем дъждът започва. Хапваме и на обратно, но времето се оправя и затова се качваме до Дженгалска порта, виждаме Валявишките езера и красивите върхове наоколо.

Третия ден настаняват в нашата спалня една група от Етрополе и с тях тръгваме към Кременски езера. Времето е доста мъгливо, но все пак за пет часа успяваме да стигнем до първото Кременско езеро. Веднага тръгваме на обратно, но не можем да улучим пътеката по която се качихме. Прибираме се по друга, може би тази, по която се отива за два часа и половина, както пише на таблото в хижа Безбог. Ние се връщаме само за четири часа, последните два вървим с дъждобрани под дъжда. Дето казва Моника – “Няма такава ходене”.

И на другия ден не ни остава нищо друго освен да се качим на лифта, от там пеша до Добринище, после на влака и да се приберем.

Снимки направихме страхотни, но Монка загуби фотоапарата и затова ще разчитаме четящият да си представя Кременски езера и околните върхове в облаци и мъгли. Много са красиви, но си е по-добре да ги гледаш огрени от слънцето!

06-09.08. 2009 г.